

दृष्ट्वरो बलीयानिति (21.) न्यायेन [पा° क° ६.१.१५८. वा° १] विभक्तिगत उ-
दात्त एव प्रबलः । तथा सत्यनुदात्तादिकमुदात्तान्तमिदं पदं संपन्नम् ॥ त्वा ॥ युषेर्भ-
जनार्थस्य युष्यसिभ्यां मदिगिति [उ° १.१३७.] मदिकप्रत्ययान्तस्य युष्मद्बुद्धस्य द्वि-
तीयायां वेति द्वयं । तस्य प्रातिपदिकस्वरेण यद्यप्युदात्तः प्रातस्तथाप्यनुदात्तं सर्व-
मपादादावित्यस्य सूत्रस्यानुवृत्तौ सत्यां [पा° ८.१.१८.] त्वामौ द्वितीयाया इति [पा°
८.१.२३.] त्वादेशविधानादयं शब्दोऽनुदात्तः ॥ ऊर्ज ॥ ऊर्ज बलप्राणनयोरस्मा-
त्त्वाप् । ऊर्जति बलवन्तं प्राणवन्तं वा करोतीत्यूर्क् अन्नमूर्गित्यन्ननामोर्जयतीति
सत इति यास्कः [निरु° १.२७.] (22.) । स्वर इषेवत् (23.) । संहितायां उदा-
त्तादनुदात्तस्य स्वरित इति [पा° ८.४.६६.] त्वाशब्दस्य स्वरितत्वम् । मन्त्रद्वयस्य
संहितायामूर्जऽइत्यूर्कारस्य स्वरितात्संहितायामनुदात्तानामिति [पा° १.२.३१.] प्रच-
याभिधायामेकश्रुतौ प्राप्तायां तदपवादत्वेनोदात्तस्वरितपरस्य संनतर इत्यत्यन्तनी-
चोऽनुदात्तो भवति [पा° १.२.४०.] ॥ अग्रिमस्य त्वाशब्दस्य स्वरितत्वम् ॥ एव-
मुत्तरपदेषु संहितास्वरा ऊहनीयाः ॥ वायवः ॥ वातिर्गत्यर्थात् कृवायाजिमिस्व-
दिसाध्यश्रूभ्य उषित्युण् [उ° १.१.] । सति शिष्टप्रत्ययस्वरेणान्तोदात्तो वायुशब्दः ।
जसः सुत्वादनुदात्तत्वम् । जसि चेति [पा° ७.३.१०१.] गुणोऽवादिशे च स्थानेऽन्तर-
तम इति [पा° १.१.५०.] परिभाषया उदात्तऽएव ज्ञाति वायव इति मध्योदत्तं प-
दम् । जसः स्वरितत्वं पूर्ववत् ॥ स्थ ॥ अस्तेर्लृटि शपो लुकि अमोरल्लोप इत्य-
कारलोपः [पा° ६.४.१११.] । तिङ्गुतिङ इति [पा° ८.१.२८.] निघातः ॥ देवः ॥
पचादित्वादच् [पा° ३.१.१३४.] । चित इत्यन्तोदात्तः [पा° ६.१.१६३.] ॥ वः ॥ व-
हुवचनस्य वस्त्रसावित्यनुदात्तो वसादिशः [पा° ८.१.२१.] ॥ सविता ॥ पू प्रेरणे ।
एवुल्लृचाविति तृच् [पा° ३.१.१३३.] । इडागमः । चित्वादन्तोदात्तः ॥ प्र ॥ उप-
सर्गाश्चाभिवर्जमित्याद्युदात्तः [फि° ४.१२.] ॥ अर्पयतु ॥ ऋ गतौ । हेतुमति चेति
णिच् [पा° ३.१.२६.] । अर्तिहोव्स्तीरीक्रीयीक्ष्माय्यातां पुगणाविति [पा° ७.३.३६.]
पुक् । पुगन्तेति [पा° ७.३.८६.] गुणः । निघातश्च ॥ श्रेष्ठतमाय ॥ प्रशस्यशब्दादति-
शायने तमविष्ठनावितीष्ठन् [पा° ५.३.५५.] । प्रशस्यस्य श्र [पा° ५.३.६०.] इति श्रादे-
शः । झित्यादिर्नित्यमित्याद्युदात्तत्वम् [पा° ६.१.११७.] । ततः पुनस्तमप् तस्य पिच्चा-